

قطع نامه پیشنهادی اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۹

Photo : Javad Moghimi

FARS NEWS AGENCY

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز اتحاد و همبستگی طبقاتی است. در این روز، کارگران علیه مناسبات استثمارگرانه سرمایه داری دست به اعتراض می زنند. کارگران برای ایجاد جهانی فارغ از فقر، بیکاری، تن فروشی، اعتیاد، تبعیض، ناامنی شغلی، تجارت انسان و نبود آزادی بیان و سایر حقوق دمکراتیک مبارزه می کنند.

ما کارگران ایران در این روز، دستمزد های زیر خط فقر، قراردادهای موقت، نابرابری های معیشتی در نظام سرمایه داری و نیز تبعیض های جنسی و قومی، و ارباب و دستگیری فعالین کارگری، دانشجویان، معلمان، زنان و غیره را محکوم می کنیم.

ما کارگران ایران، در این راستا و علیه مناسبات نابرابر سرمایه داری حاکم، رئوس مطالبات فوری خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- منصور اسالو و تمامی فعالین جنبش های اجتماعی و کسانی که برای اعتراض به نابرابری و تبعیض در زندان به سر می برند، فوراً و بدون قید و شرط آزاد و کلیه احکام صادره علیه آنان لغو گردند.

۲- آزادی بیان، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، اعتراض، اعتصاب و تجمع حق اولیه کارگران است و باید به رسمیت شناخته شود.

۳- حداقل دستمزد برای سال آینده که ۳۰۳ هزار و ۳۰۰ و هشت تومان در ماه اعلام شده، تحمیل فقر مطلق بر ما کارگران و خانواده هایمان است. حداقل دستمزد ۳۰۳ هزار تومان برای سال آینده در حالی تعیین شده است که مرکز آمار ایران، هزینه زندگی یک خانواده ۴ نفری در تهران را برای سال آینده در حدود ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان اعلام کرده است، یعنی هر خانواده ۴ نفره باید بیش از ۱ میلیون تومان درآمد داشته باشد، تا از خطر فقر فاصله بگیرد. نرخ تورم در حال افزایش است و بسیار بالاتر از مرز ۲۵ درصد اعلام شده است. بنابراین، دستمزدها باید فوراً افزایش یابد و حداقل دستمزدها متناسب با سطح تورم و جوابگوی نیازهای معیشتی کارگران باشد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین حداقل دستمزدها نمایندگان واقعی کارگرانند.

۴- لغو اسرار معاملاتی و استقرار کنترل کارگری. در مقابل استبدال های مدیران که گویا "کارخانه ها سودآور نیست و در آن ها باید بسته شود و کارگران بازنشسته گردند"، پاسخ ما کارگران این است که "اگر اوضاع وخیم است، بگذارید حساب دخل و خرج را ببینیم! دفترها را باز کنید!" ما کارگران خواهان اعمال کنترل کارگری بر کارخانه ها، هستیم.

- ۵- داشتن شغل در جامعه، حق هر انسانی است؛ اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای جرم محسوب می شود و تمام اخراجی ها و بیکاران باید فوراً به سر کار برگردند.
- ۶- جنبش های اعتراضی - اجتماعی موجود بخشی از مبارزات طبقاتی کارگران هستند. ما پشتیبانی خود را از تمامی جنبش های دانشجویی، معلمان و زنان، اعلام و دستگیری و محاکمه فعالین آن ها را به شدت محکوم می نماییم. ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی مبارزانی که طی ماه های اخیر بازداشت شده و در بندند، هستیم.
- ۷- بهداشت و آموزش باید برای همگان رایگان باشد و بیمه بیکاری مکفی و بیمه تأمین اجتماعی برای تمامی افراد آماده به کار و زنان خانه دار پرداخت باید گردد.
- ۸- کار کودکان پدیده ای غیر انسانی و از تبعات نظام سرمایه است و باید ممنوع اعلام شود. کودکان باید از محیطی امن و سرشار از نشاط و شادی و امنیت و امکانات آموزشی - رفاهی و بهداشتی برخوردار باشند.
- ۹- تبعیض جنسی محکوم است و هر گونه جداسازی جنسی و کلیه قوانین تبعیض آمیز باید لغو گردد و برابری حقوق انسانی زن و مرد در تمامی عرصه ها در جامعه باید به رسمیت شناخته شود.
- ۱۰- هر گونه اعدام و سنگسار به هر بهانه ای محکوم است، چرا که ریشه تمام جرایم و ناهنجاری ها در مناسبات سرمایه داری است.
- ۱۱- قراردادهای موقت کار، تعرض به پایه ای ترین حقوق کارگران است. انعقاد قرارداد موقت از جانب کارفرمایان و دولت باید ممنوع اعلام شود و کلیه قراردادهای موقت باید به استخدام رسمی تبدیل شوند.
- ۱۲- اول ماه باید به عنوان تعطیلی رسمی شناخته شود، و در تقویم رسمی کشور قید گردد؛ هر گونه ممنوعیت و محدودیت برای برگزاری مراسم اول ماه باید برچیده شود.
- ۱۳- ما بخشی از طبقه کارگر جهانی هستیم و اخراج کارگران مهاجر را به بهانه نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت و مرز جغرافیایی متفاوت، محکوم می کنیم.
- ۱۴- ما از مبارزات تمام کارگران جهان علیه نظام سرمایه داری حمایت می کنیم. ما از کارگران سایر کشورها که در حمایت از ما، با راه اندازی تظاهرات علیه سرمایه داری ایران اعتراض کردند، قدردانی می کنیم. مبارزه ما کارگران ایران، بخشی از مبارزات کل کارگران جهان علیه سرمایه داری است.

میلیتانت، اردیبهشت ۱۳۸۹